

Μάθημα/Τάξη:	<i>ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ – ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΑ ΠΡΟΤΥΠΑ ΣΧΟΛΕΙΑ</i>
Κεφάλαιο:	
Όνοματεπώνυμο Μαθητή:	
Ημερομηνία:	<i>11.11.2019</i>
Επιδιωκόμενος Στόχος:	

Κείμενο Α

Ρυθμοί αργοί, σχεδόν νωχελικοί, αλλά και πιο ανθρώπινοι. Κοντά στη φύση, στον καθαρό αέρα και στις έννοιες της συλλογικότητας ή της κοινότητας, που επιβιώνουν ακόμα. Μια νέα αρχή στην Περιφέρεια, αλλά και ένα παράθυρο στη μακροζωία, όπως αναφέρουν όλο και συχνότερα επιστημονικές έρευνες. Γεγονός πάντως είναι ότι στην Ελλάδα όλο και περισσότεροι όχι μόνο σκέφτονται τη διαμονή και την εργασιακή αποκατάσταση στην Περιφέρεια, αλλά λαμβάνουν τη σχετική γενναία απόφαση και αγκαλιάζουν την άλλοτε παρατημένη και εγκαταλειμμένη ύπαιθρο χώρα.

Τον δρόμο της επιστροφής στην ελληνική περιφέρεια ακολουθούν τα τελευταία χρόνια και πολλοί κάτοικοι της Αθήνας. Ξεκινώντας τη λειτουργία ενός ξενώνα στα Ζαγοροχώρια και συγκεκριμένα στο χωριό Άνω Πεδινά, ο 45χρονος επιχειρηματίας κος Γιώργος Αυλωνίτης έριξε μαύρη πέτρα πίσω του και εγκατέλειψε την Αθήνα. «Ήταν όνειρο ζωής να ζήσω στην επαρχία. Πίστευα και πιστεύω ότι μου ταιριάζουν περισσότερο οι ρυθμοί της », λέει. Στο ηπειρωτικό χωριό ζει και δραστηριοποιείται τα τελευταία τριάμισι χρόνια. Νωρίτερα, όταν εργαζόταν ως εμπορικός αντιπρόσωπος, «το πρώτο μέλημά μου ήταν να ταξιδεύω στην Περιφέρεια με κάθε ευκαιρία, ακόμα και με διάφορες προφάσεις, αν ήταν εφικτό ».

Την καθημερινότητά του τη χαρακτηρίζει «απλώς, υπέροχη». «Όταν φιλοξενούμε κόσμο στον ξενώνα, θα ξυπνήσω για να προετοιμάσουμε το πρωινό. Όταν έχω ελεύθερο χρόνο, θα πιω τον καφέ μου με θέα το οροπέδιο των Πεδινών. Θα διαβάσω τα βιβλία μου, θα παρακολουθήσω τα σεμινάρια μαγειρικής ή τις εκδρομές για αναζήτηση μανιταριών που κάνει ο πολιτιστικός σύλλογος, θα συμμετάσχω στις πεζοπορικές εκδρομές και στο ράφτινγκ στο Βοϊδομάτη και στον Άραχθο ». Το αντίστοιχο 24ωρο στην Αθήνα τού θυμίζει «εφιάλη που τελείωσε». «Ξύπνημα στις 8, μια ώρα στο αυτοκίνητο να πάω στο γραφείο και μια ώρα να γυρίσω, πρωινός καφές στο πόδι, ωράριο ως αργά το απόγευμα και ύπνο με την τηλεόραση ανοιχτή και το νανούρισμα των σίριαλ στον καναπέ», περιγράφει ο κος Αυλωνίτης.

« Οι ρυθμοί ζωής στην ύπαιθρο είναι αντικειμενικά καλύτεροι, πιο κοντά στις πραγματικές ανάγκες των ανθρώπων » επισημαίνει η ψυχολόγος κα Μίνα Χριστοπούλου, υπογραμμίζοντας

ότι « η εξοικονόμηση χρόνου στις μετακινήσεις, αύξηση του ελεύθερου χρόνου, η άμεση επαφή με τη φύση, η συρρίκνωση του κόστους ζωής, καθώς οι οικονομικές απαιτήσεις είναι λιγότερες και μικρότερες, εξασφαλίζουν ηρεμία, ευφορία και θετικότερη αντιμετώπιση της ζωής».

«Η μακροζωία είναι στοιχείο, θα έλεγα, συνυφασμένο με τη ζωή στην ύπαιθρο. Τόσα χρόνια, υπηρετώντας σε διάφορα νησιά -στην Πάτμο, την Κάλυμνο, τους Λειψούς τώρα-, διαπιστώνω ότι υπάρχουν πολλοί υπερήλικοι που διατηρούν καλή υγεία και αυτοεξυπηρετούνται άρτια. Πού αλλού να αποδοθεί αυτό παρά στα οφέλη των ρυθμών ζωής της επαρχίας;» τονίζει από την πλευρά του ο γιατρός, παθολόγος στην ειδικότητα κος Γιώργος Τσουκαλάς. Έχοντας ζήσει μια δεκαετία στην Αθήνα, ο κος Τσουκαλάς δεν συνήθισε ποτέ του «τους εξαντλητικούς, απάνθρωπους ρυθμούς ζωής στην ύπαιθρο από τη ζωή στην Αθήνα. Μόλις αποφοίτησα από την ιατρική σχολή και πήρα αργότερα, την ειδικότητα, δεν το σκέφτηκα καθόλου. Έφυγα. Πρώτα στην Πάτμο και μετά σε άλλα νησιά των Δωδεκανήσων, στις Κυκλάδες και τώρα στους Λειψούς». Ο κος Τσουκαλάς εντοπίζει τις πιο σημαντικές ποιοτικές διαφορές της ζωής στην ύπαιθρο από τη ζωή στην Αθήνα «στον περισσότερο ελεύθερο χρόνο και στη δυνατότητα να ρυθμίσεις τη ζωή σου σαν να βρίσκεσαι μόνιμως διακοπές».

www.tovima.gr

Κείμενο Β

«Η αυλή μας»

Ζούμε στην εποχή του τσιμέντου και της πολυκατοικίας.

Κι εγώ τώρα κάθομαι σε πολυκατοικία. Έχω ένα εσωτερικό δυάρι στον τρίτο όροφο. Εσωτερικά τα λένε τώρα τα διαμερίσματα που δε βλέπουν στο δρόμο αλλά στην αυλή. Μα και η αυλή πια δε λέγεται αυλή, αλλά ακάλυπτος χώρος.

Στις περισσότερες απ' αυτές τις πολυκατοικίες, που χτίζονται η μια ύστερα απ' την άλλη, σπάνια θα δεις παράθυρο. Είναι όλο μπαλκονόπορτες και βγαίνουν σ' ένα μπαλκόνι, που ζώνει την πολυκατοικία ένα γύρο και θυμίζει κατάστρωμα βαποριού.

Όταν ήρθαμε σ' αυτό το σπίτι, το πρώτο πράμα που πήρε το μάτι μου, σαν βγήκα στο μπαλκόνι, ήταν το αντικρινό μπαλκονάκι, που το είχαν περιτριγυρισμένο με σύρμα ως απάνω και έμοιαζε με κοτέτσι ή κλουβί άγριου ζώου. Μέσα σ' αυτό το κλουβί τριγύριζε σαν φυλακισμένο αγριμάκι ένα παιδί κάπου τριών χρονών. Σε μια γωνιά του μπαλκονιού ήταν στοιβαγμένα καταγής παιχνίδια. Παναγιά μου και Χριστέ μου! Τι παιχνίδια και κακό είναι αυτό; Μεγάλα αυτοκίνητα από πλαστικό, κούκλες πελώριες, ελέφαντες, άλογα, όλα νεκρά και άψυχα. Το παιδί όμως δε γυρίζει να τα δει. Με τα δυο του χέρια κρατά το κάγκελο και χώνει το μουτράκι του ανάμεσα, προσπαθώντας να δει τις γάτες που τριγυρίζουν κάτω στην πρασιά. 'Η προσπαθεί να καντζαρώσει το κάγκελο, να γαντζωθεί από το σύρμα, να σκαρφαλώσει πιο ψηλά. Σίγουρα, αν βγάλουν το σύρμα απ' αυτό το μπαλκόνι, το παιδάκι θα σκαρφαλώσει στο κάγκελο και θα βρεθεί κάτω, γιατί του έχουν αφαιρέσει την αίσθηση του κινδύνου.

Καλέ, γιατί αυτό το παιδάκι το κρατούνε κλειδωμένο ώρες ολόκληρες πίσω από τα σύρματα;

Μαρία Ιορδανίδου, απόσπασμα

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Κείμενο Α

1. Με βάση το κείμενο Α, να χαρακτηρίσετε τις παρακάτω προτάσεις με το Σωστό ή το Λάθος, κυκλώνοντας το ανάλογο σύμβολο.
- α. Όλο και περισσότεροι σκέφτονται μόνο τη διαμονή και την εργασιακή αποκατάσταση στην Περιφέρεια. Σ Λ
- β. Η μακροζωία δεν είναι στοιχείο, θα έλεγα, συνυφασμένο με τη ζωή στην ύπαιθρο. Σ Λ
- γ. Η εξοικονόμηση χρόνου στις μετακινήσεις, η αύξηση του ελεύθερου χρόνου, η άμεση επαφή με τη φύση είναι τα μόνα πράγματα που κερδίζει κανείς στην ύπαιθρο. Σ Λ
- δ. Οι ρυθμοί ζωής στην ύπαιθρο είναι σαφώς και αντικειμενικά καλύτεροι, πιο κοντά στις πραγματικές ανάγκες του ανθρώπου. Σ Λ

Μονάδες 4

2. Να κυκλώσετε τη λέξη που ταιριάζει καλύτερα στα παρακάτω παραδείγματα:
- α. Ρυθμοί αργοί, σχεδόν **νοχελικοί**, αλλά και πιο ανθρώπινοι.
1. σκνηροί 2. ήρεμοι 3. αδιάφοροι 4. ανενεργοί
- β. Κοντά στη φύση, στον καθαρό αέρα και στις **έννοιες** της συλλογικότητας ή της κοινότητας.
1. εντυπώσεις 2. Ιδέες 3. σκέψεις 4. προβληματισμούς
- γ. Λαμβάνουν τη σχετική γενναία απόφαση και **αγκαλιάζουν** την άλλοτε παρατημένη και εγκαταλειμμένη ύπαιθρο χώρα.
1. δέχονται 2. ενστερνίζονται 3. προσκολλούνται 4. αποδέχονται
- δ. **Οι ρυθμοί** ζωής στην ύπαιθρο είναι αντικειμενικά καλύτεροι.
1. ταχύτητα 2. Τρόπος 3. Επίπεδα 4. μετάβαση
- ε. Η μακροζωία είναι στοιχείο, θα έλεγα, **συνυφασμένο** με τη ζωή στην ύπαιθρο.
1. συναρτώμενο 2. υπολογισμένο 3. Συνδεδεμένο 4. ολοκληρωμένο

Μονάδες 10

Κείμενο Β

Να υπογραμμίσεις τη σωστή απάντηση που είναι μια κάθε φορά.

1. Πόσα υπνοδωμάτια είχε το διαμέρισμα της συγγραφέας;
Α. Ένα Β. Δύο Γ. Τρία Δ. Τέσσερα
2. Ποια διαμερίσματα λέγονται εσωτερικά;
Α. Αυτά που βλέπουν στο δρόμο. Γ. Αυτά που έχουν αυλή.

- B. Αυτά που δεν έχουν αυλή. Δ. Αυτά που δε βλέπουν στο δρόμο αλλά στην αυλή.
3. Πώς λέγεται η αυλή σύμφωνα με τη συγγραφέα;
A. Αυλή. B. Ακάλυπτος χώρος. Γ. Καλυμμένος χώρος. Δ. Κοτέτσι.
4. Πώς παρομοιάζει η συγγραφέας το αντικρινό μπαλκόνι;
A. Κοτέτσι ή κλουβί άγριου ζώου. Γ. Ακάλυπτος χώρος.
B. Κατάστρωμα βαποριού. Δ. Φυλακισμένο αγριμάκι.
5. Πόσων χρόνων περίπου ήταν το παιδί;
A. Ενός. B. Τριών. Γ. Δύο. Δ. Τεσσάρων.
6. Ποια από τις πιο κάτω ενέργειες **δεν** έκανε το παιδί;
A. Έπαιζε με τα παιχνίδια του.
B. Κρατούσε με τα δυο του χέρια τα κάγκελα.
Γ. Έχωνε το μουτράκι του ανάμεσα στα κάγκελα.
Δ. Προσπαθούσε να δει τις γάτες που τριγύριζαν κάτω στην πρασιά.
7. Ποιο από τα παρακάτω παιχνίδια **δεν** υπήρχε στο αντικρινό μπαλκόνι;
A. Αυτοκίνητα B. Κούκλες. Γ. Άλογα. Δ. Όπλα.
8. «Καλέ, γιατί αυτό το παιδάκι το κρατούνε κλειδωμένο ώρες ολόκληρες πίσω από τα σύρματα;» Με τα λόγια αυτά η συγγραφέας:
A. Εκφράζει τη συμφωνία της γι' αυτά που συνέβαιναν στο αντικρινό μπαλκόνι.
B. Εκφράζει τη διαφωνία της γι' αυτά που συνέβαιναν στο αντικρινό μπαλκόνι.
Γ. Ούτε συμφωνεί ούτε διαφωνεί με αυτά που συνέβαιναν στο αντικρινό μπαλκόνι.
Δ. Εκφράζει την αδιαφορία της γι' αυτά που συνέβαιναν στο αντικρινό μπαλκόνι.

Μονάδες 12

9. Να απαντήσετε ολοκληρωμένα στις παρακάτω ερωτήσεις
α. Πώς περιγράφει η συγγραφέας τις πολυκατοικίες που χτίζονται σήμερα;
β. Ποιο ήταν «το φυλακισμένο αγριμάκι»; Γιατί η συγγραφέας το χαρακτηρίζει έτσι;

Μονάδες 10

ΑΡΕΙΜΑΝΙΟ

ΔΙΚΤΥΟ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΩΝ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

10. Συμπληρώστε τα κενά με το σωστό τύπο του ρήματος (προσοχή στην επιλογή του χρόνου, να παρατηρήσετε τη χρονική βαθμίδα του ρήματος).

Φαίνεται, μάλιστα, πως η πινακίδα.....(λέω) την αλήθεια, γιατί εκεί κοντά, πάνω στα βράχια, είδαμε κάτι ίχνη απο τεράστιες πατούσες, που η καθμειά τους θα είχε μάκρος όσο τρεις κολόνες του Παρθενώνα και βάλε.(προσκυνώ) τις θεϊκές πατούσες και(προχωρώ), μέχρι που είδαμε ένα μεγάλο και βαθύ ποτάμι από κρασί(διασχίζω) να βρω την πηγή του, πηγή όμως δεν έβλεπα.

Ταξίδι στο φεγγάρι, εκδ. Παπαδόπουλος

Μονάδες 4

Παραγωγή Λόγου

Στη σύγχρονη εποχή η ζωή στις μεγάλες πόλεις χαρακτηρίζεται από αρκετά προβλήματα, τα οποία δυσκολεύουν τη ζωή των κατοίκων τους. Σε ένα κείμενο 200 λέξεων να αναλύσετε τα προβλήματα αυτά.

Μονάδες 20

Να έχετε επιτυχία!!!!